

ADJON ISTEN VÍG ESZTENDŐT,
SOK-SOK TÁLTOS KÉMÉNYSEPRÓT!

2008. JANUÁR

Szivárvány

SIMAI MIHÁLY

Volt egy táltos kéményseprő

Volt egy táltos kéményseprő,
vasmarkában szárnyas seprő:
ha ő azzal egyet seprött,
a gonoszság kevesebb lett.

Ha ő azzal kettőt seprött,
fagyos télben is meleg lett.
Fagyos télben nyármeleg lett:
a gyűlölet szeretet lett.

Ha ő azzal seprött hármát,
ágyúcsőből lettek ágak,
tankból lettek jázminbokrok,
szurony és kard
ezüstsínű szirmot bontott.

Adjon Isten víg esztendőt,
sok-sok táltos kéményseprőt.
Világoljon hó a földön,
senki ördög a szemünkbe
kormot többé ne söpörjön.

Ez új év kezdetén
azt kívánom néked,
boldogság, szerencse
legyen minden lépted.
A tél havat, az élet
boldogságot hintsen,
szívemből kívánom:
Áldjon meg az Isten!

**Beküldte Siklódi Sanyika
Márkodból**

Szivárványos, boldog új évet kívánunk!

Kerek életfája,
szép tizenkét ága,
szép tizenkét ágán
ötvenkét virága,
ötvenkét virágán
hét gyöngyleveleske,
gyöngyleveleskén
huszonnégy erecske.

**Beküldte Merker Bernadett
Nagykárolyból**

BAK SÁRA rajzai

TOLNA ÉVA

Tűzanyó és Lángocska

Egy este a Tűz éppen aludni készült, amikor a kis Parázs megszólította:

– Tűzanyó, mit tegyek, hogy én is hasznára lehessen valakinek?

– Szerencséd, hogy anyónak szólítottál, mert különben nem válaszolnék – pislogott a Tűz álmosan. – Mégis várjuk meg inkább a reggelt, a virradat mindig megélelnkít.

– Köszönöm – hunyorogta a kis Parázs, aztán jó éjt kívánva ő is nyugodni tért. Ám nem úgy Pernyéék. Őket álom helyett most is a Szél kerülgette, aki éppen csak arra várt, hogy Tűzanyó elszenderedjék. Amint ez megtörtént, azonnal muzsikálni kezdett. Hát Pernyéék egy-kettőre táncra perdültek, pörögtek-forogtak, addig hívogatták a kis Parászt, amíg be nem állt közéjük.

– Járjad, kis Parázs, járd ki! – biztatták a ke-

rengő Pernyék kedvesen.

Járta is kis Parázs, addig járta a táncot, amíg úgy belemelegedett, hogy hirtelen-váratlan apró Lángocska lett belőle. Talán észre sem vette volna a változást, ha a Szél nagy ámulatában nem hagyja abba a muzsikálást.

– Zene nélkül nem táncolok! – nyújtogatta nyelvecskéjét a Lángocska.

– Csúfolódunk, csúfolódunk? Te kis macacs, pirosarcú! – süvítette a Szél mérgesen.

– Ki meri megzavarni az álmomat? – ébredt fel haragosan Tűzanyó, de amint Lángocskát megpillantotta, azonnal megszeliődött. – Szép jó reggelt, lelkem Lángocskája! – üdvözölte barátságosan, és olyan melegen, olyan erősen ölelte, hogy majdnem megfojtotta.

– Engedj, engedj utamra Tűzanyó, kijártam már az iskolát – szabadította ki magát Lángocskát az ölelésből.

– Az iskolát?

– A tánciskolát. Gyere, segíts, Szél barátom, veled sokkal jobban járom! – hívogatta a muzsikust. De hiába hívogatta, mert az már messze járt, csak egy odatévedt Szellőcske biztatta a hajnali derengésben:

*Ez a kis Láng úgy járja,
Rípeg-ropog a lába!*

– És hogy ragyog a szénszeme! – dicsérte Tűzanyó is a Lángocskát.

– Bocsáss el, Tűzanyó! Szeretném megtalálni a szerencsém.

– A kedvedért megteszem. Bár nehezen válok meg tőled, mégsem marasztallak. Légy

ezentúl mindenki Lángocskája!

– Az enyém is? – érdeklődött Eszterke boldogan.

– A tied is. Látod, már hasznára is váltál valakinek – mosolygott Lángocskára Tűzanyó.

– Bizony, megfőzte a vacsorámat – csivített Eszter. – Köszönöm, Lángocskák! Egyszer még Tűzanyó lehet belőled, de addig világíts is, éppen úgy, mint a vacsoracsillag.

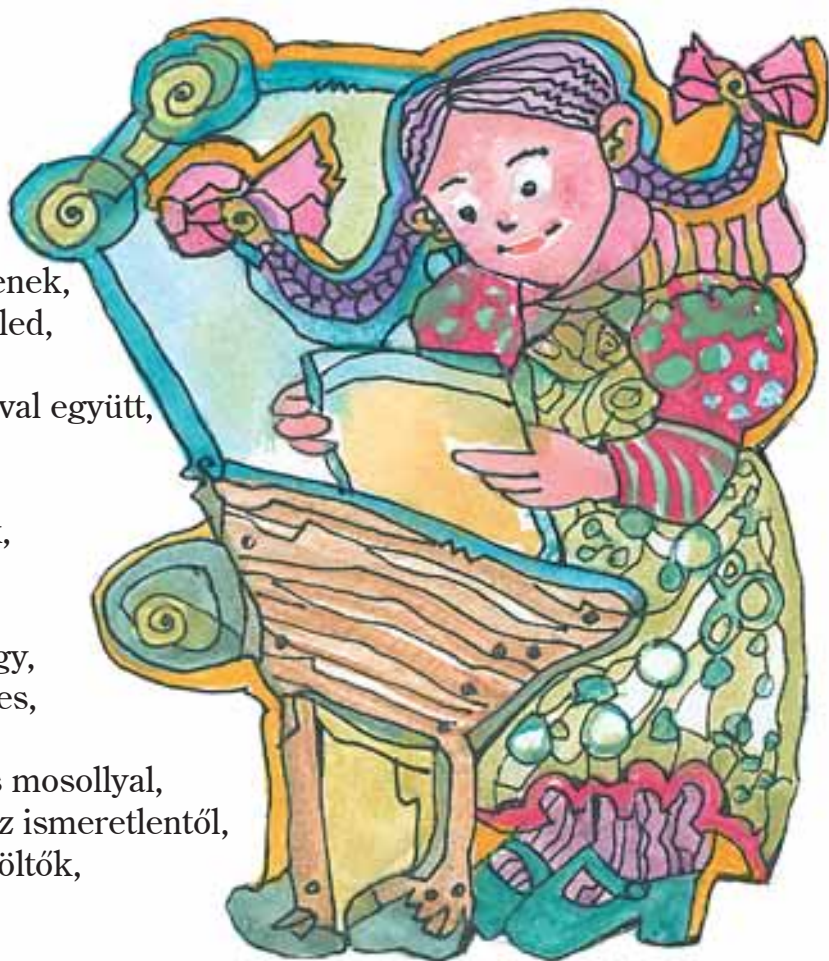

FORRÓ ÁGNES rajzai

DEMÉNY PÉTER

APA LEVELE ÁGÓBÁGÓNAK

Ne félj, kismalac,
az iskolában nincsenek félelmetes idegenek,
és ha mégis vannak, én is ott vagyok veled,
ott kuksolok a táskádban, a tea mellett,
vagy az ellenőrződben vigyorgunk anyával együtt,
vagy a zsebedben szöszmötölünk,
a tolltartódban lapulunk,
a könyveid, füzeteid között préselődünk,
a pad alatt töprengünk,
hogymint vajon miért is szoktál szorongani,
mikor általában olyan nevetős malac vagy,
hiszen borzongató az élet és veszedelmes,
de játékos is és pajos és vidám,
és valahogy olyan *tele* van, mint a május mosollyal,
és apa még tán jobban szeret, ha félsz az ismeretlentől,
mert olyankor mintha együtt lennénk költők,
de azért ne félj, kislányom, semmitől.

LÁSZLÓ NOÉMI
GONDÜZŐ

Eltörtem a bokámat.
Kis bánat, nagy bánat.
Elhagytam a bögrémet.
Keserves történet.

Elveszett a kabalám.
Meggyógyítom, megkeresem,
megtalálom, de meg ám!

Boka, bögre, boka, bögre,
gondod akadjon a szögre!
Bögre, boka, bögre, boka,
kesergésre semmi oka.

Boka, bögre, kabala,
szálljon rátok a szerencse
tarka tollú madara!

SZILÁGYI TOSA KATALIN
rajzai

VÉGH GYÖRGY

A fagyos hóember

– Bocsánat, Futyuri úr, hogy zavarom! – szólított meg szerdán estétájt valaki a zúzmarás bokrok mögül, a Vároldalban. – Legyen szíves, gyűjtsa meg a pipámat!

Megleپődve fordultam a hang irányába. Mintha hallottam volna már valahol. Don Makarémó, a játék majmocs-kám ijedten szorította meg a kezemet. A bokrok mögött hóember álldogált, zöld lábzsákban. A vállán nagy fekete kendőt borzolt a szél. Beszélő hóember?

– Csak nem tetszik fázni? – elegyedtem szóba vele. (Bár a legszívesebben elinaltam volna!)

– Megvesz az isten hidege! A kezem meggémberedett. Legyen szíves, nyúljon be, Futyuri úr, a zsebembe, és gyűjtsa meg a pipámat!

Meggyújtottam a gyufát, s egy pillanat múlva már vidáman pőfékelt nagy, bodros füstfelhőket eregetve, mint ott-hon a jancsikályhánk.

– Örök hálára kötelezett, Futyuri úr! – szólt a hóember. – Érzem, hogy átjár a meleg, hogy ereim újraélednek! Nincs magánál véletlenül egy csésze forró tea?

– Egész véletlenül nincs! – mosolyogtam a furcsa kérésen.

– Erőleves is megtenné, természetesen tíz tojással – adta valamivel alább.

Erre már vigyorogva ráztam a fejem.

– Ha nincs, nincs! Persze szívesen vennék egy nagy tányér vadas nyúlgerincet is zsemlegombóccal, ha finoman meg van szórva áfonyával! – folytatta, de én nagyon fáztam már, és Don Makarémó is idegesen topogott a lábam körül.

– Jó éjszakát kívánok, Hóember bácsi! – köszöntem el tőle.
– Haladéktalanul mennem kell, mert nagyon régóta vár a nagybátyám. Már délben ott kellett volna lennem nála. De elhógolyóztuk az időt Don Makarémóval.

– No, szerencséd, hogy Hóember bácsinak szólítottál – szolt a hóember, és elkezdett kacagni. Fogta az oldalát, és egyre rázkódott a nevetéstől. És ettől az összes hó leesett róla.

– Jó tréfa volt, mi, te csibész Futyuri? – kérdezte, és megfogta a kezem. Remélem, máskor nem tekeregsz el ilyen sokáig, hanem idejében ott leszel nálam!

Ahogy jobban megnéztem, döbrentem rá, hogy nagybátyám áll előttem. Hát ezért volt mindjárt kezdetben is oly ismerős a hangja!

Boldogan simult kezem a kezébe, pontosan úgy, ahogy az enyémbe Don Makarémó kis praclija.

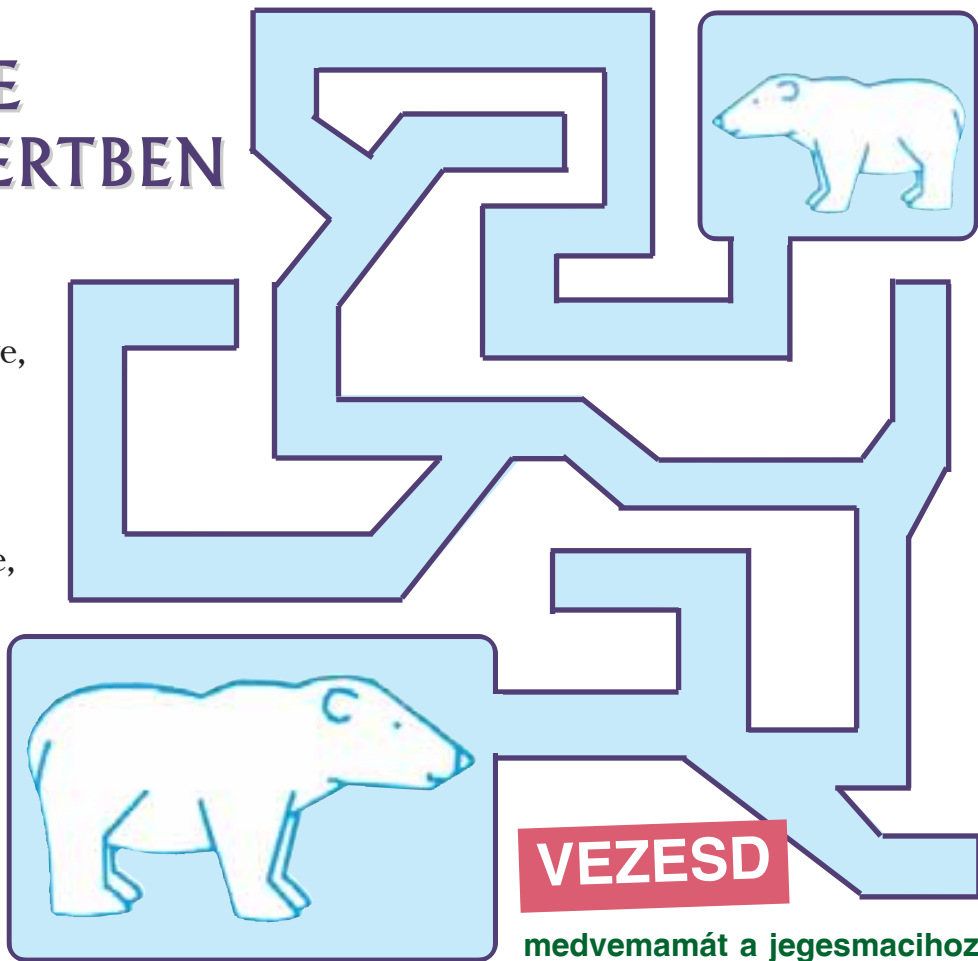
Kecskebukázva indultunk el hármasban. Körülöttünk táncolva kergetőztek egymással a selymes hópelyhek, és valami alig kivehető, halk dalocskát dúdoltak.

MARKÓ BÉLA

JEGESMEDVE AZ ÁLLATKERTBEN

Ez a szegény jegesmedve,
nagyon el van keseredve,
és semmihez sincsen kedve,
mivel ide berekesztve
hiába is epekedne,
esedezne, fenekedne,
hogy ő most felkerekedne,
és tőlünk jó messze menne,
el a jeges tengerekre,
hómezőkre, gleccserekre,
ott vígan leheveredne,
hancúrozna, verekedne,
sarki hegyek hósípkáját
nyalogatva tenne-venne,
s nem gondolna ezekre a
fagylaltevő gyerekekre...

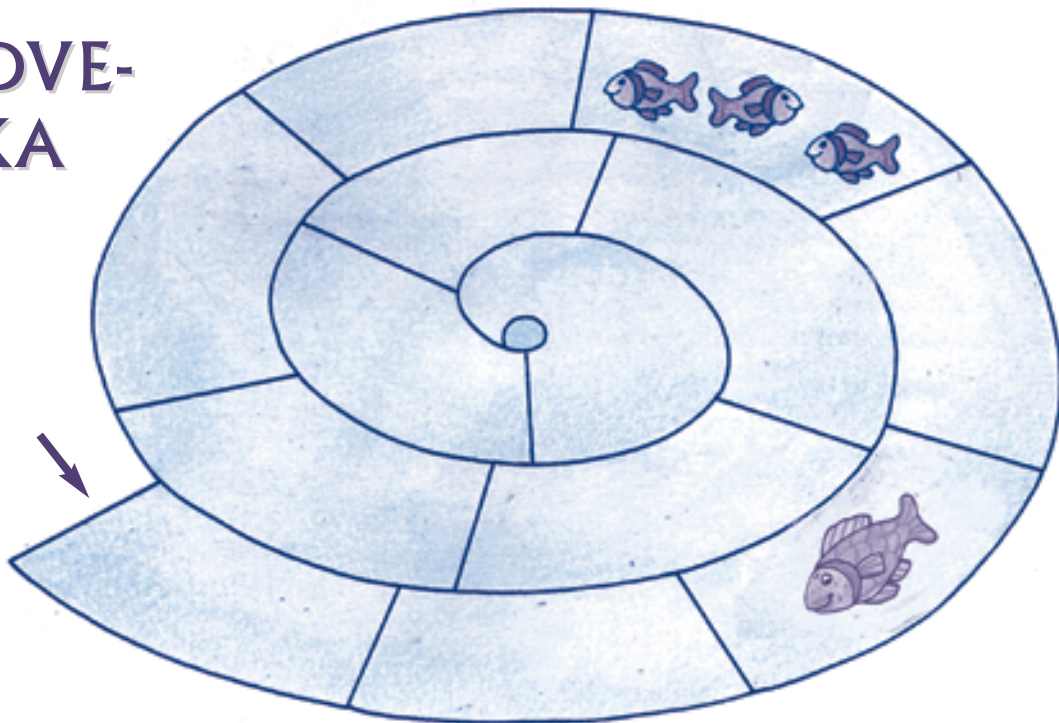
VEZESD

medvemamát a jegesmacihoz.

CSEH KATALIN

JEGESMEDVE- MONDÓKA

Jegesmedve,
Jegesmedve,
Fagyosodik
Már a kedve,
De még nincs
Elkeseredve.
Nap csiklintja,
Morgolódik,
Gyomra korog,
Szontyolodik.
Szutykos, lucskos
Bundája,
Megszidja a
Mamája.

RAJZOLD BE

a kockákba a jegesmedve reggelijét
az alsó minta szerint.

KOVÁCS KATALIN versei

HÓEMBER

Hóbundában a hóember.
Orra piros. Fázik?
A fejére lábast húztak,
a füle se látszik.

JÉGVIRÁG

Ez a virág csodaszép!
Nem gondolja szorgos kéz.
Nem is nyáron virágozik,
Csak télen, és nem fázik.

KERESS

két egyforma hóembert!

SÓBÓL, PORONYÓBÓL

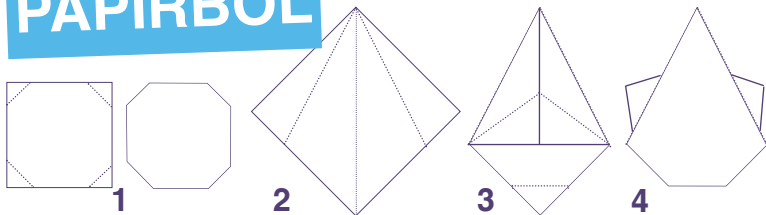
Sókerámiából vagy anyuka vajas tésztájából is formázhatsz hóembert. Ez utóbbi nemcsak szép, hanem finom is lesz.

A sókerámia receptje: 2 pohár liszt, 1 pohár só, 1 pohár víz.

A szatmárnémeti Koncz Réka papírból hajtogatott vidám hóembert.

PAPÍRBÓL

A hóember feje négyzet alakú papírdarabból készül, csupán a négy sarkát kell betűrnöd (1). Teste kicsit nagyobb négyzet, melynek két sarkát az átlóig hajtsd (2), majd tűrd őket kifelé, az alsó csücsköt pedig felfele (3). Fordítsd meg (4), majd ragasd rá a fejet. Rajzolj szemet, szájat, gombokat; a kalapot, sálát, orrot színes papírból szabd és ragasd.

Nyitrai Andrea óvó néni a nagyváradi Evangélikus Óvoda német csoportjával sajtos- és joghurtosdobozból, papírhengerből, vattából szobrászkodott. Íme a mosolygós alkotás.

DOBOZOKBÓL

KÖSD ÖSSZE

a pontokat, és színezd ki
az ináló szarvast.

Madárkalitka

1.

2.

A képen levőt egy távolkeleti kúszónövényből, peddingnádból fonták. Ez az anyag kapható a hobbi üzletekben, de helyettesíthetitek gyékénnyel, raffiával, vastag fonállal is. A falapocska helyett parafa vagy kartonkorong is megteszi.

Az 5 tartószálat félbe hajtva fűzzük be az egyik falap lyukaiba (1. ábra). A fonószálat pontosan félbehajtjuk, ráhúzzuk az egyik karószálra, és az így kapott két szállal szerre lépegetünk körbe a szálatat mindig váltogatva, amíg azok el nem fogynak. (2. ábra). 3 sor fonás után a fonószál végét eldugjuk. A másik falap lyukaiba befűzzük a tartószálat, és fület is hagyva összebogozzuk. Hátha belerepül egy madárka!

Deák Ferenc rajza,
Szászrégen

HOBBYMŰVÉSZ

A HOBBYMŰVÉSZ ötletei alapján
www.hobbymuvesz.hu

Malacpersely

Otthonra tömzsi, negyedliteres műanyag palackból, az óvodában, az osztályban literesből készítsétek. Ez utóbbit rövidítsétek a képek szerint. Dugó-lábát, orrát fessétek pirosra, fülét, farkát, derékövét filcből vagy papírból szabjátok. A hátaára vágjatok rést.

Ha meghízott, együtt költsétek el a temérdek aprópénzt.

A PASSAGE Kiadó
Régiből új
című kiadványából

Ceruzatartó rőfi

A nagyváradi Római Katolikus Óvoda délutános csoportja ceruzával hízlalja a rózsaszín fülű kartonmalacot.

Szivárvány-POSTA

Nektek játékot, jókedvet, magunknak sok-sok olvasót és levelezőtársat kívánunk az új évben. Ilyeneket, mint: **Misti Alíz Erika**, Kolozsvár; **Egri Richárd**, Szilágysomlyó; **Balázs Hanna**, Sepsiszentgyörgy; **Szabó Tímea**, Nagyszalonta; **Demjén Anna**, Zilah; **Boda Viktória**, Szilágypanit; **Szóke Tibor**, Kovászna; **Kertész Norbert**, Szováta; **Papp Annabella**, Székelykeresztúr; **Szász-Zsiga Nikolett**, Kalotaszentkirály; **Bíró Kitti**, Tasnád; **Ludescher Júlia**, **Kocsis Tímea**, Marosvásárhely; **Farkas István**, Egrestő; **Dobai Gabriella**, Mikefalva; **Szombarfalvi Tünde Alida**, Kissolymos; **Liszkai Krisztián**, Szatmárnémeti, **Kind Alíz**, Kaplony; **Kercsuly Andor**, Zsibó; **Tatár Noémi** és **Csaba**, Szentmáté; **Bernád Zoltán**, Gyergyószentmiklós; **Szabó Krisztián**, a kolozsvári 71-es Óvoda, az Unitárius Óvoda; a **nagyvárad**i Szent László Római Katolikus Óvoda délutános csoportja, az Evangélikus Óvoda; a **vérvölgyi**, a **radnóti** óvodások; a **gyergyószentmiklósi** Fogarassy Mihály Iskola I. C; a **négyfalusi** Zajzoni Rab István Líceum I.; a **brassói** Áprily Lajos Főgimnázium I. B; a **marosvásárhelyi** L. Rebreanu Iskola I. G; **szatmárnémeti** Hám János Iskolaközpont I. osztálya; a **kovácsnai** I. B; a **gelencei** I. A; a **dési** I. D osztály.

Kis hurka

Egy gyermek kosárral a karján körbejár a játszó gyerekek közt, és énekel. Aki akar, ad valami apróságot a kosarába. A végén körbeül mindenki, és kiváltja, ami az övé, mint a zálogot.

Három szerető

Volt egyszer egy legény. Volt neki három szeretője. Nem tudott közülük választani, akárhogy is akart.

Történt, hogy behívták katonának, s elment, hogy elbúcsúzzék a lányoktól. Megkérdezte őket, hogy mivel is gyászolják őt, míg odalesz katonának. Az első azt mondta, hogy ő addig nem sepri ki a házat, a második azt, hogy ő azalatt nem mosdik, a harmadik pedig azt fogadta, hogy a padlásra hordja a moslékot.

– No jó – mondta a legény – , majd meglátom, melyiket veszem el.

Azzal elment a három esztendeig tartó katonaságba.

Eltelt egy év, el kettő, s a

Eljött a hideg tél,
A mókus az odújában él.
A gyerekek hóban állnak,
S hóval dobogálnak.

A bácsik tüzet raknak,
És közben poharaznak.
A disznót megsütik,
Később megeszik.

Konnát Levente, Kovászna

harmadik végén hazajött a legény. Legelső útja az első leányhoz vezetett, de alig tudott bemenni a házba, az ajtó alig nyílt ki a sok szeméttől. Ez betartotta a fogadalmát, de a legény úgy megijedt az ilyen rendetlen feleség gondolatától, hogy meg sem állt a második kapujáig. Az volt ám a szutykos, undorító látvány! Attól a lánytól

ugyancsak elment a legény kedve.

Míg a harmadik felé igyekezett, ette a szomorúság, hogy vajon az mit csinált? Hogy hordta fel a moslékot a padlásra? Meg is mutatta a leány: három felfüstölt disznó képében. A legény derékon kapta ezt a leányt, s csaptak olyan lakodalmat, hogy hetedhét ország zengett tőle.

**Beküldte Szántó Kincső,
Margitta**

ZÁGONI BALÁZS

Éjféli mese

Barni meglátogatta vásárhelyi unokatestvéreit. Ha Vásárhelyen volt Ika mamáéknál, unokatestvérei felváltva aludtak ott: hol Örsi, hol Csenge, hol pedig Abigél. Ma este Barni ment el Örsiékhez, persze Apával és Anyával együtt, és akkora közös játék lett a dologból, hogy szüleik alig tudták vacsorához ültetni őket. Vacsora vége felé Örsi, a legnagyobb unokatestvér előállt az ötlettel:

– Ugye, Barni ma aludhat nálunk?

Apáékat váratlanul érte a kérdés, de ebben a pillanatban rá is zendített a leánykórus.

– Lécci-lécci, aludjon nálunk! – dalolta Csenge.

– Plííííí, Barni aludjon itt! – énekelte Abigél.

Barni hallgatott, figyelte az eseményeket.

– Semmi lécci, és semmi plííz – jelentette ki Anya. – Barninak nincs itt sem a pizsamája, sem a fogkefeje, sem az orvossága. Esetleg

holnap – tette hozzá békülékenyebb hangon.

– Én adok neki pizsamát! – mondta Örsi

– Én odaadom az új fogkefém! – mondta Csenge.

– Itt meggyógyul magától! – kiáltotta Abigél.

Ezen mindenki nevetett. Ekkor Apuzsolt is mondta, hogy tényleg itt aludhat Barni, Csilla néni pedig győzködés helyett gyógyszert és

egy szép szivárványszínű törülközőt hozott.

Barni a csatát megnyerte anélkül, hogy egyetlen szót is kellett volna szólnia.

– Rendben – mondta Anya, de aztán idejében lefeküdjetek ám!

A dolog ezzel el volt rendezve, a gyerekek ujjongva berohantak a szobába, és Barnit alig lehetett előráncigálni egy búcsúpuszira, amikor Apáék hazaindultak.

Ám a korai lefekvés körül volt némi gond.

Barni az Örsi szobájában aludt. Nagy titkolózva összesúgtak-búgtak Örsivel, és meggyeztek abban, hogy ébren várják meg az éjfélt. Ezt a tervet nem kötötték az Apuzsolték orrára. A dolog nagyon izgalmas volt: amikor Csilla néni bejött jóéjtpuszt adni a fiúknak, és leoltani a villanyt, mindketten úgy tettek, mintha mélyen aludnának. Aztán mikor becsukódott a szobaajtó, Örsi bekapcsolta a paplan alatt a kék színű lámpáját, annak a fényénél sugdolóztak, és várták a tizenkét órát. Örsi néha kidugta a fejét, hogy megnézzé, mennyi idő is van még éjfélig.

Egy idő után Barninak már ragadt le a szempillája, és nagyokat ásított. Egyszer csak olyan zajt hallott, amihez foghatót még sohasem. Mintha egy nagy vasajtót tolnának el a földben. Óvatosan az ajtóhoz osont, és nagyon halkán lenyomta a kilincset. Az előszobában nem volt senki. Bepillantott a nappaliba, és majdnem felkiáltott meglepetésében. A

szőnyeg fel volt tekerve, és a padlón hatalmas ajtó állt felnyitva. De azon keresztül nem a szomszéd néni lakásába lehetett belátni, hanem egy csodálatos autószerelő műhelybe. Benne narancssárga versenyautó állt. Apuzolt furcsa szerszámokkal dolgozott rajta.

Ekkor a fürdőszoba felől hallott zajt. Odalopakodott, és belesett a kulcslyukon. A fürdőben tizenkét nagy kád állt, mindegyikben más és más színű festék, de olyan szép, amelyet Barni még soha nem látott. Csilla néni fehér törülközőket mártott bele mind a tizenkét kádba, úgyhogy a végére gyönyörű szivárványszínűek lettek. Ezután felakasztotta a törülközőket egy tizenharmadik, még nagyobb kád fölé. Ott száradtak, és csöpögött róluk a tizenkét színű festék. Barni csak ámult a meglepetéstől. Ekkor kiáltást hallott a lányok szobája felől. Lábujjhegyen szaladt oda, és benyitott. A lányok nem voltak sehol. Ám a délután épített leányvár lepedői mögött egy kis ajtóra bukkant, ami színes üvegekkel és csillogó kövekkel volt kirakva. Barni összeszedte a bátorságát, és benyitott az ajtón. Az ajtó nem nyílt. Kicsit megrángatta a kilincset, mire a kilincs is visszarángatta őt. Erre még jobban megrázta az ajtót, mire az ajtó úgy visszarázta, hogy... menten felébredt.

Örsi rángatta, és közben morgott:

– Ébresztő, te álomszuszék, éjfél van!

Barninak kiröppent az álom a szeméből. Kiosontak az előszobába, onnan kukucskáltak mindenfelé. Apuzsolt a nappaliban ült, és a munkaasztala fölé hajolva forrasztott valamit. Csilla néni a fürdőben a mosott ruhát te-regette. Örsi kicsit csalódott volt.

– Menjünk a lányok szobájához! – suttogta.

Odalopóztak, benyitottak. A lepedők ugyanúgy álltak, mint Barni álmában. De Csenge és Abigél az ágyban volt, és mélyen aludt. Csillogó kisajtó meg sehol.

– Hát itt sem történik semmi érdekes – suttogta csalódottan Örsi.

– Kár, hogy felköltöttél – dörzsölgette a szemét Barni. Nagyon érdekeset álmodtam. Apuzsolt versenyautót szerelt egy műhelyben itt, a házatok alatt, Csilla néni szivárványszínű törülközőket festett, a lányok várában meg volt egy titkos ajtó, amin már nem tudtam bemenni, mert pont akkor ébresztettél fel.

– Jó, akkor lopózzunk vissza az ágyba – ási-tozott Örsi –, hátha tovább álmodod, és reggel

elmeséled nekem is.

– Hátha... – suttogta Barni, és észrevétlenül visszaosontak a fiúszobába.

Pillanatok múlva mindketten mély álomba zuhantak. Hogy mit álmodhattak, azt találjátok ki ti!

Kezdjük azzal, hogy BÚÉK – azaz boldog újévet kívánok kedves mindnyájatoknak, szüleiteknek, tanítóitoknak, mindenkinek, aki azon fáradozik, hogy mosolyt varázsoljon az arcotokra, hogy gondtalanul nőjetekekosodjatok. A magam ré-

Miklós Edit, Csíkszereda

széről külön is boldog újesztendőt kívánok minden kis barátomnak, de nemcsak nektek, hanem erdei barátainknak is. Annak az álomszuszék Kukucsinak, Madárnak, Nyúlnak, Mókuséknak, Mackó Bácsiéknak, Bagoly Mesternek – szóval mindenkinek, aki szeret engem, és akit én is szeretek. Köztük azonban – és mindenekelőtt – mégiscsak nektek, kedves barátaim: ha Ti nem volnátok, akkor én se nagyon lennék, mert én – és erdei barátaim – a mesében élünk, és nélkületek nem is lenne mese. Mert a meséhez kettő kell: a mesemondó és a hallgatója. Ha nincs mesemondó, akkor mese sincsen, de akkor sincs mese, ha nincs, aki hallgassa, olvassa. Mi a

meséből születünk – amint tudjátok –, és amikor már senkit se érdekelnek a rólunk szóló történetek, a mi kalandjaink, elmegyünk a lombhullással.

Ez a hónap a tél leghidegebb időszaka. Sok örömet is hoz: jókedvű szánkázást, korcsolyázást, sízést, de bizony vannak, akik vacognak a hidegben, kíváltképp az én erdei barátaim. Kérlek szépen, ne feledkezzetek meg a

**Csergő Barbara,
Gyergyószentmiklós**

madárkákról: készítetek madáretetőt (kivált falun élő barátaimat kérem erre), és szórjatok napraforgómagot, tökmagot, gabonát bele. Meglátjátok, apró madárbarátaink hálásak lesznek érte.

A leghidegebb hónappal

érkezik az első híradás a tavaszról: lassacskán nyúlnak-hosszabbodnak a nappalok. A következő hónapban, februárban aztán az eresz is megcsöppen, márciusban pedig el is olvad a hó.

Egyelőre azonban ne siesünk: próbáljunk örömet lelteni a hideg télben is, játszunk-hógolyózzunk, gyúrjunk hóembert, és szánkázzunk-sízüzünk a domboldalakon, kocsolyázzunk a jégen. És gondoljunk azokra a kis társainkra is, akik olyan szegény családban élnek, hogy még tüze-lőre is alig futja nekik. Mert

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**

Mózes Botond, Székelysenterzsébet

szegény emberek mindig voltak, és talán lesznek is, amíg ember él a földön. Ti azonban örüljétek a télnek, amennyire csak lehet.

Melyhez hasonló jókat,
CSIIPIKE

**Címlap:
BAK SÁRA**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXIX. évfolyam, 311. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. **ISSN 1221-776x.**

Ára 1,6 lej

Gyermekricsaj, visszhangzó,
Fel és le megy a szánkó.
Ezt a fehér takarót
Ne vidd még el, Télapó!

Kürti Dóra, Szatmárnémeti

Tél, tél, hideg tél,
Hull a hó és fúj a szél.
Jégvirág az ablakon,
Víz csöpög a jégcsapon.

**György Csaba Sándor,
Szamosardó**

Moarcăș Ana, Keresztvár ▼

**Ambrus Dorottya,
Gyergyószentmiklós**

Ha télen olvad a hó,
a gyerek kedve nem épp jó!
Mert ha olvad a hó,
az olyan, mint egy nagy tó.
De senki ne sírjon,
mert én azt kívánom,
hogy jövőre is nagy hó hulljon!

Gergely Csilla, Magyarnagykapus

Tél van, tél van, tél van már,
hóemberünk is van már.
Kicsit az orra megfagyott,
s a szeme is kopogott.

Csobot Tímea, Kászonújfalu

Itt a tél, fúj a szél,
A gyerekek fáznak,
S egy kakaóra vágynak.

Kiss Lilla, Sárvásár

Hull a fehér hó,
Mint a fehér pillangó.
Szórja-szórja felhőcske,
Hófehér az erdőcske.

Csete Márk, Szalárd

**Lakatos Leonóra,
Hadadnásd**

Hull a pelyhes, fehér hó,
Benne játszani jó.
Hóembert építeni, hógolyózni,
Szánkózni, korcsolyázni.
Hull a pelyhes, fehér hó,
Iskolába járni jó.
Tanulunk, játszunk,
Olvasunk, számolunk,
Szüneten sokat hógolyózunk.

Farkas Szidónia, Mezőpanit

Bartus Mihály, Székelymuzsna

Süvít a szél, szalad a szán,
Sok gyerek van a kisutcán.

Bátori Emma, Szentmihály

**Jankó
Barbara,
Hosszúmező**

Kedves Csipike!
Arra vagyunk kíváncsiak,
hogy télen milyen virágot
viselsz a kalapodon. Maradj
továbbra is szorgalmas, jó-
szívű.

**Az éradonyi
harmadikosok**

**Szőllősi László,
Zilah**

Volt egyszer egy gyerek,
szerette a telet.
Úgy hívták, hogy Jankó.
– Repüljön a szánkó! –
kiáltja ő mindig,
ha szánkózni indít.
Siklik a szánkó,
hogy örül Jankó!
Lehullott a hó,
milyen nagyon jó!

**Tatár Blanka,
Marosvásárhely**

**Balázs Tímea,
Gyergyószentmiklós**

Rajz- üzenet

Genda Ágnes,
Szatmárnémeti

Vicsai Mária, Monó

Szerkesztőségünk és a
Hobby-Művész közös
rajzpályázatot
hirdet a Szivárvány olvasóinak.
Rajzolatok, fessetek kedvetek szerint! A
legszebb „műveket” rajzeszközökkel jutal-
mazzuk, és közöljük a Szivárványban.
Beküldési határidő:
2008. március 1.

Balla Emőke, Szászrégen

Benedek-Andir András,
Négyfalu

Pataki Liliom,
Kolozsvár